

Thomas Pedersen: Der er omkring Socialloven, i de Aar den har virket, vokset en meget udbredt Misfornøjelse op. Venstre og Konservative og de mere eller mindre velhavende Befolkningslag, der samler sig bag disse Partier, ønsker ret betydelige Ændringer i billiggørende Retning, og man kan vel sige, at det ideelle Synspunkt, de hæfter sig ved i denne Forbindelse, er dette, at Vand og Brød, det er, hvad de Mennesker, der er nødt til at søge Understøttelse, har Krav paa. Det er saaledes karakteristisk, at det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen i Dag staar op og taler om, at man i Sverige nu er naaet til at stoppe for Understøttelsen til visse understøttelsesberettigede, nemlig unge Mennesker og navnlig unge Piger, og at der som Følge deraf har kunnet konstateres en meget betydelig Nedgang i Arbejdsløsheden; det nævnes i Forbindelse med, at man herhjemme mener, at der er Brug for 25 000 Arbejdere inden for Landbruget. Hele dette Problem har været behandlet ret udførligt, og jeg tror derfor at kunne nøjes med at sige, at Spørgsmaalet er ikke saa meget dette, om der mangler Arbejdere, det er mere dette, at man ikke kan eller vil give Arbejderne ude paa Landet en passende Løn, saa at de kan leve nogenlunde menneskeværdigt.

Der hersker ogsaa en ret udbredt Misfornøjelse hos de understøttede. Det hævdes af disse, at Understøttelsen er for lav, og nøjagtig det samme siges af Aldersrentenydere og Invalidere nydere, at det er ikke til at føre en blot nogenlunde menneskeværdig Tilværelse for de Understøttelser, der i Øjeblikket ydes i Henhold til Sociallovens Sats. Selve Socialministeriet har med Fremsættelsen af disse Forslag erkendt Nødvendigheden af Ændringer, og der foreslaas altsaa her en Række Ændringer, paa visse Punkter ret gode, paa andre mere af formel Karakter.

Af de Ting, jeg synes har nogen Betydning, vil jeg gerne nævne den foreslaaede Ændring med Hensyn til Børnebidragenes Forudbetaling og Rettelsen til § 41, at man ved Beregning af Indtægt maa fradrage Skat og Kontingent. Disse Ændringer maa glæde alle, der har stillet Krav om Ændringer i Socialloven. Men det, der var mest nødvendigt, har man ikke rettet ved, det, der i Øjeblikket trænger sig allerstærkest paa ved en Revision af Socialloven, det har man overhovedet ikke stillet noget Forslag om, nemlig en Forhøjelse af de nu gældende Understøttelsessatser. Og det gælder alle Kategorier. Det gælder de arbejdsløse, der faar Socialhjælp, Kommune-

hjælp, og det gælder Aldersrente- og Invalidere nyderne.

De Møder, der har været afholdt i den sidste Tid i Aalborg og Aarhus af Aldersrente- og Invalidere nydere, har tilstrækkelig tydeligt sagt, at det er i høj Grad paa krævet, at de meget lave Understøttelser, for en ugift Mand ca. 12½ Kr. om Ugen i Provinsen, omgaaende bliver forhøjet, og at man ikke med et Beløb paa 12½ Kr. om Ugen eller ca. 50 Kr. om Maaneden kan slaa sig bare nogenlunde igennem. Der kræves endvidere, at Forskellen i Udbetalingen til Kvinder og til Mænd snarest maa ophøre, og jeg synes, det er et ret rimeligt Krav, der her bliver stillet fra Kvindeorganisationernes Side. Jeg finder, at den Skelnen mellem Mand og Kvinde Ret til Understøttelse hurtigst muligt bør ophæves og Satsene i det hele taget forhøjes.

Selve Socialloven mener jeg kan betegnes som en Slags Afmagringslov, saaledes som den virker i Øjeblikket. Der er de Mennesker, der siger, at det er sundt at være mager, og jeg for mit Vedkommende skal heller ikke sige andet, end at jeg befinder mig særdeles godt ved denne Tilstand. Men jeg tror dog ikke, det er sundt at blive kunstigt afmagret, saaledes som en stor Part af Befolkningen, der er henvist til disse Understøttelseslove, praktisk talt bliver. Jeg tro heller ikke, at de ærede Folketingsmænd selv vilde bryde sig om at blive kunstigt afmagret, saaledes som Satsene her faktisk nødvendiggør det.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen talte om, at der var en voldsom Vækst i Socialbyrderne i de senere Aar. Det er saa sandt rigtigt, der er meget stor Vækst i disse Byrder, men det hænger sammen med, at der er gaaet en voldsom økonomisk Krise hen over Landet med en Arbejdsløshed, som vi ikke før har kendt det, som har lagt vældig store Byrder paa hele den arbejdende Befolkning, og det er kun en ringe Del af disse Byrder, der bliver lettet gennem de sociale Love, som Rigsdagen har vedtaget. Jeg tror derfor, det havde været mere rigtigt, om man havde stillet stærkere Krav til Lovgivningsmagten, stærkere Krav til de Befolkningslag, der under Krisen har set baade deres Indtægter og deres Formue vokse i meget betydelig Grad. Der har været Grund til at stille yderligere meget store Krav til disse Befolkningslag, saaledes at de, der har lidt under Krisen, hele den arbejdende Befolkning, havde faaet større Understøttelser, naar Samfundet ikke var i Stand til at give dem det Arbejde, de gerne vilde have.